

РЕШЕНИЕ

№ 3809

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2166** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. А. А., с адрес в [населено място] чрез адв.В. Х. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение №191/31.01.2020г. на кмета на [община]

В жалбата се сочи, че изричният отказ е незаконосъобразен. Оспорва се твърдението, че информацията не е налична. Твърди се, че съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ исканата информация е обществена и служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ и не попада в изключенията за предоставяне на свободен достъп, предвиден в закона. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на органа за ново произнасяне. Претендира се присъждане на разноски, включително адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от Закона за адвокатурата, предвид оказаната безплатна помощ на А..

В съдебно заседание страните не се явяват и не се представляват.

Ответникът чрез адв. Г., в писмено становище е определил жалбата като неоснователна. Изложени са съображения, че информацията не е обществена и че не е налице интерес от предоставяне на информацията по отношение на жалбоподателя. Соци се, че исканата информация не се създава, не се изготвя и не се съхранява от общината, във връзка постановени актове на администрацията, и не е налична, а трябва да се създава по повод направеното искане по ЗДОИ. Иска се жалбата да бъде отхвърлена и да бъдат присъдени разноски на ответника.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

Със заявление рег. № АО-11/20.01.2020г. М. А. е поискал от кмета на [община] достъп до обществена информация, по конкретни въпроси, формулирани в четири точки, както следва: т.1.Сключени ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета на общината през 2016 - 2019г.?; 2.Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период - месец по месец?; 3.Осъществявано ли е процесуално представителство за периода от 2016 - 2019г. по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружество, по които страна е кмета на общината или общината и ако да - по колко дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес?; 4.В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т.3?.

Посочено е, че информацията се иска по електронен път в избран и удобен за администрацията формат на ел. адрес.

Със Заповед № 101/31.01.2020г. кметът на [община] е отказал да предостави достъп до исканата обществена информация. Отказът е мотивиран с това, че исканата информация е свързана с обществения живот в страната, но не дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения субект - [община], поради което не е обществена информация и не се дължи достъп. Посочен е и втори мотив за отказа - търсената информация не се създава и не се съхранява от задължения субект във връзка с постановени актове на администрацията, не е налична и трябва да се създава по повод направеното искане.

Доказателства за датата на съобщаване на заповедта на жалбоподателя не са представени. Жалбата е подадена в АССГ на 10.02.2020г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от М. А. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес, във връзка с избраната форма за предоставяне на достъпа. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

Заявителят А. надлежно е сезирал органа - заявлението е регистрирано на 20.01.2020г. като постъпило със съответен номер и дата, а задължение на органа, чрез приелия го служител, е да го отправи към компетентния да се произнесе по него служител. В случая административния акт е постановен от компетентния орган - кметът на общината.

На датата на постъпване на искането /20.01.2020г./ е започнало административно производство по искане на жалбоподателя, с приравнено на писмено искане заявление подадено по електронна поща /чл.24, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ/.

Съгласно чл.29, ал.1 от АПК ако в специален закон не е предвидено друго, искането за издаване на индивидуален административен акт се подава писмено или устно, като заявителят избира формата и начина на заявяване. За кореспонденцията по ЗДОИ не се изисква ползването на електронен подпис. ЗДОИ се прилага за процедури по достъп до обществена информация, а Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ за всички процедури с изключение на изрично обозначените в закона. Според чл.24, ал.2 от ЗДОИ заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл.15, ал.1, т.4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл.15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ №910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на ЗЕДЕУУ.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая този срок е до 03.02.2020г. и е спазен, тъй като оспореното решение /наименовано заповед/ е постановено на 31.01.2020г.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация съгласно чл.9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл.10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията /чл.11 от същия закон/, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В случая търсената информация има характер на служебна обществена информация по смисъла на чл.11 във вр. с чл.2, ал.1 от ЗДОИ – касае се за информация, свързана с начина на организиране на дейността на администрацията и в частност – с правното обслужване на общината и процесуалното представителство по образувани дела, по които страна е [община] или кметът на общината. Последното представлява служебна обществена информация, тъй като отразява част от дейността на администрацията и начина на организирането ѝ. Информацията относно размера на разходите за процесуално представителство също представлява обществена информация, тъй като сочи как са разходвани средствата от общинския бюджет, който е публичен.

Съгласно §1, т.6 от ДР на ЗДОИ надделяващият обществен интерес е налице, когато с исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ, какъвто е настоящият случай. Предвидената в § 1, т.5, б. „б", от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес. По тази причина позоваващият се на този текст –жалбоподателят не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Ако ответникът счита обратното, е длъжен да го установи. При положение, че законът

въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, кметът е бил длъжен да предостави информацията или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Обстоятелството на разходване на средства на общината за процесуално представителство и в какъв размер са, обуславят именно извод за наличието на надделяващ обществен интерес.

Предвид горното, съдът приема, че изисканата информация е обществена, поради което подлежи на предоставяне. Достъпът до тази информация се предоставя именно по реда и условията на ЗДОИ.

Основанията за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация са изчерпателно изброени в чл.37 от ЗДОИ. По делото не се установи наличието, на която и да е от хипотезите, обуславящи постановяването на отказ, но, в случай, че е налице такова основание, административният орган следва изрично да го посочи в мотивирано решение.

Необосновани са мотивите на оспорената заповед, според които търсената информация не се създава, не се съхранява и не е налична в [община]. За процесуалното представителство се изготвят книжа – договори и пълномощни, изплащат се суми след съставянето на счетоводни документи. Следователно информацията е създадена и съществува най-малкото поради необходимостта от счетоводна отчетност на общинските средства.

С оглед изложеното, процесната заповед следва да се отмени като издадена в нарушение на административно- производствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Делото като преписка следва да се върне на органа за издаване на ново решение, при съобразяване с указанията по прилагането на материалния закон, дадени с мотивите на съдебното решение.

При този изход на делото, основателна е претенцията на жалбоподателя за направените по делото разноски в размер на 10,00 лв. за държавна такса.

Адвокат А. е изготвил жалбата, въз основа на която е образувано настоящото дело. Не се е явил в проведеното съдебно заседание, не е извършвал други процесуални действия. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и за процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела чл. 8, ал.3 от Наредбата предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Доколкото обаче в случая не е осъществено процесуално представителство, съдът намира, че на адв. М. А. от САК на основание §1 от ДР на Наредбата следва да бъде определено възнаграждение съобразно предвиденото в чл.9, ал.1, вр. чл.8, ал.3 от Наредбата, а именно в размер на 3/4 от 500 лв., т.е. 375 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 101/31.01.2020 г. на кмета на [община], с което е отказан достъп до исканата обществена информация по заявление с рег. № АО-11/20.01.2020 г. от М. А. А..

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за ново произнасяне по заявление с рег. № АО-11/20.01.2020 г. от М. А. А., съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [община] да заплати на М. А. А., с ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер

на 10,00 лева.

ОСЪЖДА [община] да заплати на адв. В. С. Х., с ЕГН-[ЕГН], адвокатски хонорар в размер на 375,00 лева.

Решението е окончателно .

СЪДИЯ: